

Full diocesà

4 d'agost del 2024

Un viatge musical diví

«L'estiu és diví». I poques coses s'acosten tant a la divinitat com la música.

En uns mesos plens festivals i concerts, «L'estiu és diví» de Catalonia Sacra d'aquest any proposa conèixer d'una manera divulgativa l'evolució de la música, en general, i de la música sacra en particular.

A www.cataloniasacra.cat/lestiuesdivi, el músic i compositor Jordi Domènech explica els grans canvis que ha experimentat la música en cinc grans períodes (medieval, renaixement, barroc, classicisme i romanticisme i segle XX i música moderna). Ho fa a partir de l'orgue, un instrument importantíssim en el culte cristià i que, en

una frase que s'atribueix a Mozart, és considerat com el «rei dels instruments». En aquestes càpsules divulgatives hi participen Jordi Reguant i Mercè Sanchís, dos dels organistes més reputats del país, que exemplifiquen amb el so de l'orgue l'evolució que ha tingut la música en els darrers segles.

Cada període musical va acompanyat de propostes de visita a esglésies d'alt valor patrimonial. La web inclou una selecció de concerts que tenen com a escenari espais de la Xarxa de Catalonia Sacra i la recomanació de peces de música sacra de cada un dels diferents períodes.

Aquest estiu i sempre, que la música ens acompanyi!

«Jo soc el pa que dona la vida: els qui venen a mi no passaran fam»

Diumenge XVIII durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, tota la comunitat del poble d'Israel murmurà en el desert contra Moisès i Aharon. El poble d'Israel els deia: «Tant de bo la mà del Senyor ens hagués fet morir tots al país d'Egipte quan encara sèiem al voltant de les olles de carn i menjàvem tant de pa com volíem. Ens heu fet sortir cap aquest desert perquè tot aquest poble mori de fam.» El Senyor digué a Moisès: «Mira, jo us faré ploure pa del cel. Que tothom surti cada dia a recollir-ne, però només el que necessiten per a aquell dia. Vull veure si compleixen o no el que jo els mano. He sentit aquestes murmuracions del poble d'Israel. Digue'ls, doncs: "Aquest vespre menjareu carn, i demà al matí tant de pa com voldreu", i sabreu que jo, el Senyor, sóc el vostre Déu.» Aquell vespre, doncs, arribà un vol de guatlles que cobrí el campament, i l'endemà al matí, tot el campament era ple de rosada. Quan la rosada s'esvaï, quedà per tot el desert una cosa granulada, fina com la capa de gebre que cobreix la terra. Els israelites, en veure-ho es deien l'un a l'altre: «Manhu», que vol dir 'Què és això?' Perquè no sabien què era. Moisès els digué: «Això és el pa que el Senyor us dona per aliment.» (16,2-4.12-15)

Salm responsorial

El Senyor els donà el seu blat celestial.
[77]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, us dic, i insisteixo en el Senyor, que no visqueu més com viuen els pagans. Es guien per criteris que no valen. Però el Crist, tal com vosaltres heu après, no és res de tot això. No us l'han predicat tal com és? No us han ensenyat la veritat sobre Jesús? Doncs, deixeu la vostra antiga manera de viure. Despul·leu-vos d'aquesta naturalesa envellida; els designis que la sedueixen la porten a la seva destrucció. Que es renovi el vostre esperit i tota la vostra manera de pensar! Revestiu-vos d'aquesta nova naturalesa que Déu ha creat a imatge seva: porteu una vida justa, bona i santa de veritat. (4,17.20-24)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, quan la gent veié que Jesús no era allà i els seus deixebles tampoc, pujà a les barques i anà a buscar

Jesús a Cafar-Naüm. Quan el trobaren, estranyats que fos a l'altra riba, li preguntaren: «Mestre, quan hi heu vingut, aquí?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Vosaltres no em busqueu pels senyals prodigiosos que heu vist, sinó perquè heu menjat tant de pa com heu volgut. No heu de treballar per un menjar que es fa malbé, sinó pel menjar que es conserva sempre i dona la vida eterna. Aquest menjar us el donarà el Fill de l'home: ell és el qui Déu, el Pare, ha marcat amb el seu segell personal.» Ells li preguntaren: «Què hem de fer per obrar com Déu vol?» Jesús els respongué: «L'obra que Déu vol és que cregueu en aquell que ell ha enviat.» Li contestaren: «Quin senyal visible ens podeu donar, que ens convenci? Quines obres feu? Els nostres pares van menjar el manna en el desert, tal com diu l'Escriptura: "Els donà el seu blat celestial."» Jesús els respongué: «Moisès no us va donar pas el blat celestial, però el meu Pare sí que us dona el pa que és realment del cel, perquè el pa de Déu és el que baixa del cel per donar vida al món.» Li diuen: «Senyor, doneu-nos sempre aquest pa.» Jesús els diu: «Jo sóc el pa que dona la vida: els qui vénen a mi no passaran fam, els qui creuen en mi no tindran mai set.» (6,24-35)

«Que es renovi
el vostre esperit
i tota la vostra
manera de pensar! »

«Senyor, dona'ns sempre pa d'aquest»

Marcel Nsanzineza, prev.

En la primera lectura, el Senyor Déu dona al seu poble, famolenc al desert, manà per a alimentar-lo. En l'evangeli, Jesús assumeix la mateixa missió alimentant la gent del desert amb la multiplicació dels pans. Però, a poc a poc, el regal canvia de sentit. Ja no és tan sols un aliment material, sinó el signe del menjar espiritual. I, finalment, és Jesús mateix qui és el pa de Vida: «*Jo soc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set.*»

El relat de l'evangeli d'aquest diumenge inaugura el llarg discurs del Crist sobre el pa de vida. El relat comença amb la invitació a treballar pel pa que es conserva, i acaba amb la petició final: «*Senyor, doneu-nos sempre pa d'aquest.*» La distinció entre menjar material i espiritual era ben coneguda en la religió jueva. Recordem l'afirmació del Deuteronomi: «*L'home no viu sols de pa, sinó de tota paraula que surt de la boca del Senyor*» (Dt 8,3).

Jesús revela que aquest aliment espiritual que dona i que tota persona humana necessita té el seu origen en Déu. L'atenció posada en Déu es nota en doble direcció: la referència ja no és al passat sinó al present: «*No va ser Moisès qui us va donar el pa del cel; és el meu Pare qui us dona el veritable pa del cel. Perquè el pa de Déu és el que baixa del cel i dona vida al món.*»

El cor de la vida cristiana, el seu secret, la seva alegria que ningú no pot endur-se i el seu fonament inamovible consisteix a reconèixer i acollir Jesús com a «pa de vida» que sacia tota fam i set. Això, com diu sant Pau en la carta als Efesis, és deixar-se «*guiar interiorment per un esperit renovat*», l'esperit de qui sap que Déu actua, que es lliura, que només ell ens pot omplir de debò, ell que és la font de tota vida justa, bona i santa de veritat.

La imatge

Tan autònoms que arribem a ser, i no tenim a la mà el desllorigador de l'existència! Ser lliureserveix, però no per a tot. Per això continuem cercant: autoajuda, experiències exòtiques. La gent del nord del llac havien descobert Jesús i el seguien malgrat tot. Jesús se'ns fa present de diverses maneres: la Paraula, que llegim en l'Escriptura, i els sagraments, sobretot l'Eucaristia.

Cistella de pa (1926). Salvador Dalí

Agenda

Lit. hores: Setmana II

5 dilluns

La dedicació de la basílica de Santa Maria la Major, a Roma
Mare de Déu de les Neus o Blanca
Jr 28,1-17 / Salm 118 / Mt 14,13-21

6 dimarts

La Transfiguració del Senyor
Popularment Sant Salvador
—Sant Just i Pastor, germans
Dn 7,9-10.13-14 / Salm 96 / 2Pe 1,16-19 / Mc 9,2-10

7 dimecres

—Sant Albert de Sicília
Jr 31,1-7 / Jr 31 / Mt 15,21-28

8 dijous

—Sant Domènec (Domingo) de Guzmán
Jr 31,31-34 / Salm 50 / Mt 16,13-23

9 divendres

—Santa Teresa Benedicta de la Creu (Edith Stein), carmelita mr.
Os 2,16b.17b.21-22 / Salm 44 / Mt 25,1-13

10 dissabte

—Sant Llorenç, diaca
—Santa Filomena, vg. i mr.
—Santa Paula, vg. i mr.
—Sant Jonathan
2C 9,6-10 / Salm 111 / Jo 12,24-26

11 diumenge XIX durant l'any / Cicle B

—Santa Clara d'Assís, vg. i fund.
—Santa Susanna, mr.
1R 19,4-8 / Salm 33 / Ef 4,30-5,2 / Jo 6,41-51

El sant Rector d'Ars

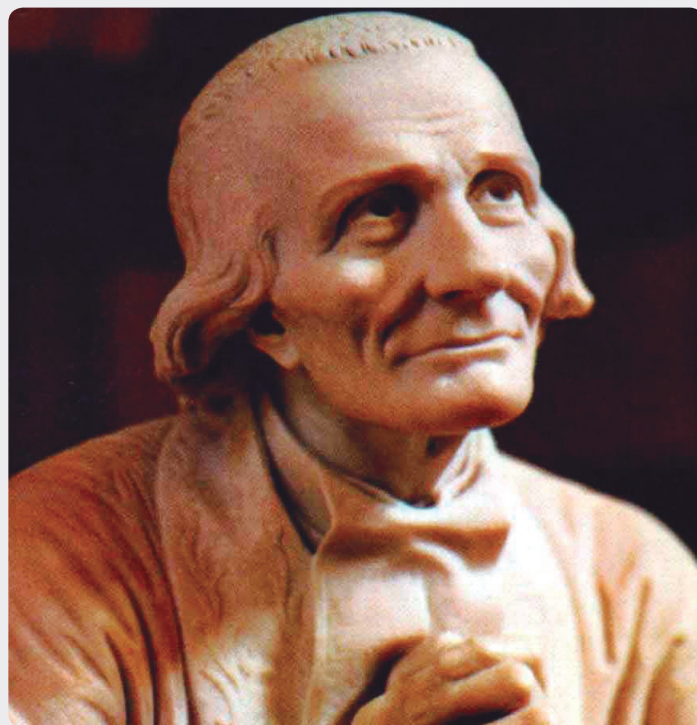
Romà Casanova, bisbe de Vic

El petit poble d'Ars-sur-Formans, a la regió de l'Alvèrnia (França), ha estat meta de pelegrinatge, tant per als seminaristes com per als preveres i diaques, en aquest any en què tenim present les efemèrides del nostre Seminari Diocesà: dos-cents setanta-cinc anys de la seva creació i setanta-cinc de la inauguració de l'actual edifici. Pelegrinatge del Seminari i del presbiteri diocesans per demanar al Senyor, per intercessió de sant Joan Maria Vianney, rector d'Ars i patró dels rectors del món sencer, vocacions al sacerdoci per al servei de la nostra diòcesi i de tota l'Església.

Fou un apòstol, en qualitat de màrtir, del sagrament de la penitència

El testimoniatge d'aquest home sant, nascut a Dardilly en 1786 i mort a Ars en 1859, continua essent avui colpidor i encoratjador. Els seus temps no foren pas fàcils. Creix enmig de dificultats per a la llibertat religiosa a causa de la Revolució Francesa. La seva vocació neix pel testimoniatge d'un prevere fidel a l'Església malgrat les imposicions llibertàries. Les contrarietats en els estudis eclesiàstics són esmenades pel seu treball i l'ajut d'un bon sacerdot. Va ser ordenat a Grenoble i el bisbe que li conferí el presbiterat fou profètic en dir, quan li van presentar les lletres dimissòries amb les quals el candidat demanava el sagrament: «No és pas gaire molèstia ordenar un bon prevere.» Joan Maria Vianney va ser enviat al poble d'Ars amb aquesta consigna: «Aneu a una parròquia on no hi ha gaire amor de Déu, però vós n'hi posareu.» Va arribar en aquell indret l'any 1818 i hi exercí el ministeri sacerdotal ardentment fins a la seva mort. Amb la humilitat i la donació va transformar aquell poble girant la seva gent de cara a Déu i vivint en l'alegria de la filiació

divina. El secret d'aquest sant rector fou la pregària i la penitència. Era conscient que solament la gràcia de Déu pot canviar el cor dels homes, i aquesta solament s'aconsegueix amb un esperit contrit i humiliat.

Una altra clau del ministeri del sant Rector d'Ars va ser la seva dedicació a la catequesi i a visitar famílies i malalts. Però on excel·lí fou en la seva devoció a la santa missa: «No hi ha res més gran que l'Eucaristia. Totes les obres bones del món reunides no equivalen pas al sacrifici de la missa, perquè aquestes són obres dels homes i la santa missa és obra de Déu.» Va ser també un apòstol, en qualitat de màrtir, del sagrament de la penitència, dedicant hores i hores a atendre les persones que cercaven la misericòrdia de Déu per mitjà del seu ministeri.

